

Arrest

nr. 28 599 van 11 juni 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 februari 2009 waarbij een visum gezinshereniging wordt geweigerd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die loco advocaat E. VAN DIJK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 22 mei 2008 een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum gezinshereniging op grond van zijn bloedverwantschap in nederdalende lijn met een in België verblijvende Nederlandse onderdaan.

1.2. Op 5 februari 2009 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van het visum gezinshereniging. Volgens verzoeker werd de bestreden beslissing hem ter kennis gebracht op 16 februari 2009. Verweerder betwist dit niet.

Dit vormt thans de bestreden beslissing, luidend als volgt: *“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40 bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; Immers beschikt de te vervoegen persoon in België niet over de nodige bestaansmiddelen om nog eens een extra persoon ten laste te nemen: op basis van de voorgelegde loonfiches en het totale gezinsinkomen van de vader in België dient*

vastgesteld te worden dat dit inkomen onvoldoende is om de aanvrager een voldoende levensstandaard te kunnen bieden. Het visum wordt bijgevolg geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Na een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht betoogt verzoeker dat de Dienst Vreemdelingenzaken blijkens de bestreden beslissing van oordeel is dat zijn Nederlandse vader niet over voldoende middelen beschikt om hem ten laste te nemen, maar dat hij niet begrijpt wat de Dienst Vreemdelingenzaken hiermee bedoelt. Verzoeker brengt in herinnering dat het netto-inkomen dat blijkt uit de aan de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakte loonfiches voor de periode van 1 juni 2008 tot 31 augustus 2008, maandelijks afgerond 1200 euro bedraagt. Hij wijst erop dat gedurende dezelfde referentieperiode tevens rekening moet worden gehouden met een maandelijks bedrag van afgerond 102 euro dat later als vakantiegeld zal worden uitbetaald. Verzoeker stelt dat hij na de betekening van de bestreden beslissing contact opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken die hem meldde dat er aangaande de bestaansmiddelen een bedrag vooropgesteld wordt van 715 euro voor de persoon die zich laat vervoegen en een bedrag van 239 euro voor de persoon die deze persoon komt vervoegen. Verzoeker becijfert dat in casu zijn vader minstens over een bedrag van 954 euro dient te beschikken. Volgens verzoeker blijkt uit de aangehaalde loonfiches dat zijn vader wel degelijk beschikt over voldoende bestaansmiddelen om hem ten laste te nemen. Louter informatief wijst verzoeker nog op de netto maandinkomsten van zijn vader voor de periode september 2008 tot februari 2009. Verzoeker benadrukt dat de bestreden beslissing nergens duidelijk maakt met welke elementen van het inkomen van zijn vader de Dienst Vreemdelingenzaken heeft rekening gehouden om tot de conclusie te komen dat zijn vader over onvoldoende bestaansmiddelen zou beschikken. Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing evenmin vermeldt welke bedragen gehanteerd werden om vast te stellen dat er sprake is van onvoldoende bestaansmiddelen in hoofde van zijn vader. Verzoeker betoogt dat de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin vermeldt met welke familielast rekening werd gehouden. Volgens verzoeker bevat de bestreden beslissing een *"clauseformulering"* zonder dat eruit blijkt of er een precies en concreet onderzoek werd verricht naar enerzijds de inkomsten van zijn vader en anderzijds naar de gezinssamenstelling (familielast) om zo met kennis van zaken te kunnen oordelen. Verzoeker voegt eraan toe dat een mogelijk onderzoek naar de gezinssamenstelling evenmin blijkt uit het administratief dossier. Verzoeker vervolgt dat uit het administratief dossier nergens blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken tot de bestreden beslissing is kunnen komen met kennis van zaken. Verzoeker wijst erop dat de materiële motiveringsplicht inhoudt dat de administratieve handeling gedragen moet worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zij en die kunnen worden gecontroleerd middels het administratief dossier. Verzoeker preciseert dat nergens uit blijkt dat een concreet en precies onderzoek is gebeurd van de inkomsten en de realiteit van de gezinslast van zijn vader. Volgens verzoeker *"blijkt evenmin de realiteit van de tenlasteneming uit het administratief dossier, daar er geen onderzoek werd verricht naar deze realiteit."*

2.3. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat verzoeker op een bijzonder gedetailleerde wijze ingaat op het motief van onvoldoende bestaansmiddelen *"waaruit naar genoegen blijkt dat aan de motiveringsplicht werd voldaan."* Verweerder vervolgt dat het gegeven van onvoldoende bestaansmiddelen zo evident is dat iedere verdere motivering overbodig zou zijn. Verweerder betoogt verder dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven reden van de beslissing moet vermelden. Hij voegt eraan toe dat zelfs indien de bestreden beslissing blijf zou geven van een gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is. Bij de bespreking van het tweede middel, dat nauw samenhangt met het eerste middel, stelt de verwerende partij dat verzoeker met een gemiddeld inkomen van 1100 euro niet aantoonde dat hij een bijkomend persoon ten laste kan nemen op Belgisch grondgebied. Verwerende partij voegt eraan toe: *"Die vaststelling volstaat om met rede te besluiten dat verzoeker niet voldoet aan de bij wet gestelde voorwaarden om van het recht op gezinshereniging te kunnen genieten. Volgens verweerder (is) het argument van afwezigheid*

van nader onderzoek van de gezinslast niet dienstig, nu het gezinsinkomen onder het Europese minimuminkomen ligt.”

2.4. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.5. Artikel 40 bis, §2, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: “(...) *Als familielid van een burger van de Unie wordt beschouwd: (...) 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen; (...)*”

2.6. Verzoeker is geboren in 1986 en is derhalve ouder dan 21 jaar. Derhalve moet hij aantonen dat hij ten laste is van zijn vader.

2.7. De door verzoeker aangehaalde loonfiches van zijn vader voor de periode van 1 juni 2008 tot 31 augustus 2008, bevinden zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat de vader van verzoeker maandelijks een bedrag kreeg uitbetaald van afgerond 1100 euro en dat een bedrag van afgerond 102 euro gereserveerd werd voor vakantiegeld. Daargelaten de vraag of zoals verweerder stelt, “*het gegeven van onvoldoende bestaansmiddelen zo evident is dat iedere verdere motivering overbodig zou zijn*” en of, zoals verweerder stelt, uit het feit dat verzoeker zelf op zoek gaat naar bijkomende informatie om de motivering van de bestreden beslissing te begrijpen, “*naar genoeg blijkt dat aan de motiveringsplicht werd voldaan*”, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de minister het gezinsinkomen van de vader niet voldoende acht “*om nog eens een extra persoon ten laste te nemen.*” Ook in haar nota met opmerkingen benadrukt verweerder dat verzoeker - bedoeld wordt verzoekers vader - met een gemiddeld inkomen van 1100 euro niet aantoont dat hij een *bijkomend* persoon ten laste kan nemen op Belgisch grondgebied. Zoals verzoeker terecht betoogt blijkt noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier met welke gezinssamenstelling de gemachtigde van de minister rekening heeft gehouden. Uit niets blijkt dat de vader van verzoeker reeds een persoon ten laste heeft of dat er zelfs enig onderzoek naar verricht werd. Verweerder kan niet dienstig stellen dat “*het argument van afwezigheid van nader onderzoek van de gezinslast niet dienstig is, nu het gezinsinkomen onder het Europese minimuminkomen ligt.*” Hiermee lijkt verweerder toe te geven dat er geen nader onderzoek naar de gezinslast gedaan werd. Verder is het, zoals verzoeker in zijn repliekmemorie terecht opwerpt, onduidelijk wat de verwerende partij bedoelt met “*het Europese minimuminkomen*”, aangezien zij geen concrete cijfers hieromtrent meedeelt en hieromtrent ter terechtzitting evenmin duidelijkheid kan verschaffen. Ten slotte vormt dit een aposteriormotivering aangezien in de bestreden beslissing niet kan gelezen worden dat verzoekers gezinsinkomen onder het Europese minimuminkomen ligt. De Raad dient te stellen, zoals hij reeds vaker gesteld heeft, dat bij het uitoefenen van een wettigheidscontrole op de motieven van een beslissing er geen rekening gehouden kan worden met een aposteriormotivering.

2.8. Er werd niet aan degelijke feitenvinding gedaan. De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Een beslissing die niet steunt op correcte feitenvinding kan onmogelijk deugdelijk gemotiveerd zijn. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Deze vaststellingen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve worden noch de overige in het eerste middel opgeworpen geschonden bepalingen en beginselen noch het tweede middel besproken, aangezien zij geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 februari 2009 waarbij een visum gezinshereniging wordt geweigerd, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA